

**РЕШЕНИЕ № 11552 ОТ 07.10.2010 Г. ПО АДМ. Д. № 5007/2010 Г., VI ОТД. НА
ВАС**

Чл. 141, ал. 7 ТЗ
Чл. 123 ТЗ
Чл. 124 ТЗ
§ 1, т. 26, б. "з" ЗДДФЛ
Чл. 24 ЗДДФЛ
Чл. 25 ЗДДФЛ
Чл. 107, ал. 3 ДОПК

Върховният административен съд на Република България - Шесто отделение, в съдебно заседание на двадесет и трети септември две хиляди и десета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
АЛЕКСАНДЪР ЕЛЕНКОВ
ЧЛЕНОВЕ:
ТОДОР ТОДОРОВ
ДАНИЕЛА МАВРОДИЕВА

при секретар и с участието на прокурора Мария Бегъмова изслуша докладваното от съдията ДАНИЕЛА МАВРОДИЕВА по адм. д. № [5007/2010](#)

Производството е по чл. 208 и следващите от АПК.

Образувано е по касационна жалба на директора на ТД на НАП- София град срещу решение № 418/15.03.2010 г. по адм. д. № 7848 от 2009 г. по описа на Административен съд София град. Релевирани са оплаквания за неправилност поради нарушение на материалния закон и необоснованост.

Ответникът Красимир Василев Владимиров лично и чрез процесуален представител в съдебно заседание моли решението да бъде оставено в сила.

Представителят на Върховната административна прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Последната е постъпила в предвидения в чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен преклузивен срок и процесуално е допустима, а разгледана по същество, се явява основателна.

С решение № 418/15.03.2010 г. по адм. д. № 7848 от 2009 г. Административен съд София град е отменил Акт за установяване на задължение по декларация/АУЗД/ № 900854/03.06.2009 г. на ТД на НАП, потвърден с Решение № АУ-6/02.10.2009 г. на директора на ТД на НАП-София град. Съдът е приел, че сключеният между Красимир Владимиров и "Булин" ООД граждански договор № 1/2008 г. не е договор за управление и контрол, тъй като не е регистриран като трудов договор. Направен е окончателният извод, че при това положение полученото по този договор възнаграждение не следва да се облага като доход от трудово правоотношение, с оглед на което АУЗД е отменен като незаконосъобразен.

Атакуваното решение страда от визираното в касационната жалба отменително основание - неправилност, поради нарушение на материалния закон.

По делото безспорно е установено, че Красимир Василев Владимиров е подал годишна

данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за календарната 2008 г. Декларирал е доход по приложение № 3 - доход от друга стопанска дейност, получен от "Булин" ООД. Доходът е по граждански договор № 1/03.01.2008 г. Проверяващият орган е приел, че получените от лицето доходи са възнаграждения по договор за управление и контрол, същите имат характер на трудови по смисъла на § 1, т. 26, б. "з" от ДР на ЗДДФЛ и подлежат на облагане по реда на чл. 24 от ЗДДФЛ. На база на този извод и на основание чл. 107, ал. 3 от ДОПК е издаден обжалвания в първоинстанционното съдебно производство АУЗД.

Изводът до който е достигнал административния орган е в съответствие с материалния закон.

Правата и задълженията на съдружниците в дружеството с ограничена отговорност са регламентирани в чл. 123 и чл. 124 от ТЗ. По силата на тези разпоредби съдружникът в ООД има право и задължение да участва в управлението на дружеството и да оказва съдействие за осъществяване на неговата дейност. Тези права и задължения съществуват, независимо и извън всички трудови правоотношения и не възникват по силата на договор. Но управителят е този, който има правото да организира и ръководи дейността му срещу възнаграждение, като отношенията между него и дружеството се уреждат с договор за възлагане на управлението. Съгласно разпоредбата на чл. 141, ал. 7 от ТЗ отношенията между дружеството и управителя се уреждат с договор за възлагане на управлението. Договорът се сключва в писмена форма от името на дружеството чрез лице, оправомощено от общото събрание на съдружниците, или от едноличния собственик. Единственото законово изискване за валидност на този договор е наличие на писмена форма. Законът не поставя като условие за валидност на договора сключването му като трудов или регистрирането му като такъв. В подкрепа на този извод е и обстоятелството, че правоотношенията по него, при приравняването им като трудови правоотношения по § 1, т. 26 от ДР на ЗДДФЛ са включени в самостоятелна буква "з". Ако приемем тълкуването, че договорът за управление и контрол е трудов, правоотношенията по него щяха да бъдат обхванати от б. "а" на § 1, т. 26 и нямаше да се извеждат в самостоятелна буква. По своята правна същност договорът за управление и контрол не е трудов, но по силата на § 1, т. 26, б. "з" от ДР на ЗДДФЛ правоотношенията по него са приравнени на трудови правоотношения. Ето защо възнагражденията, получени по този договор следва да се облагат по реда на чл. 24 и чл. 25 от ЗДДФЛ.

Настоящият съдебен състав не приема извода на АССГ, че договорът, сключен между Красимир Владимиров и "Булин" ООД не е договор за управление и контрол, а е договор за поръчка и договор за изработка.

Съгласно чл. 258 от ЗЗД с договора за изработка изпълнителят се задължава на свой риск да изработи нещо, съгласно поръчката на другата страна, а последната - да заплати възнаграждение. А според чл. 280 с договор за поръчка довереникът се задължава да извърши за сметка на доверителя възложените му от последния действия. И по двата договора се дължи извършването на нещо конкретно, в първия случай - конкретен резултат, а във втория - конкретни действия.

Видно от приложения по делото граждански договор Красимир Владимиров се задължава с личен труд да извърши оперативна работа по осъществяване дейността на дружеството. В случая липсва задължение както за конкретен резултат, така и за извършване на конкретно действие. Предметът на сключения договор / така както е формулиран / се включва най-общо в предмета на договора за управление на дружеството. Поетото от Владимиров задължение по този договор попада в обхвата на задълженията на всеки съдружник, визирани в разпоредбата на чл. 124 от ТЗ/ задължения да участва в управлението на дружеството и да оказва съдействие за осъществяване на неговата дейност/. За изпълнение на това свое задължение по закон, същият получава възнаграждение по силата на сключения договор. Ето защо следва да се приеме, че сключеният договор по своята правна същност и последици е договор за управление и

контрол, сключен между дружеството и единият от съдружниците му. Доходите, получени от съдружника по този договор представляват възнаграждения по договор за управление и контрол и като такива, тъй като са приравнени на трудовите правоотношения по смисъла на § 1, т. 26, б. "з" от ЗДДФЛ, следва да се облагат по реда на чл. 24 и чл. 25 от ЗДДФЛ. Необходимо е да се отбележи, че със сключването на настоящия договор се цели единствено заобикаляне на закона.

Стигайки до различен правен извод, Административен съд София град е постановил неправилно решение, което противоречи на материалния закон и следва да бъде отменено. Тъй като спорът е изяснен от фактическа страна, настоящата съдебна инстанция следва да реши спора по същество и да отхвърли като неоснователна жалбата на Красимир Василев Владимиров срещу Акт за установяване на задължение по декларация/АУЗД/ № 900854/03.06.2009 г. на ТД на НАП, потвърден с Решение № АУ-6/02.10.2009 г. на директора на ТД на НАП-София град.

Предвид крайния изход на спора неоснователна се явява претенцията на процесуалния представител на ответника по касационната жалба за присъждане на направени разноски, с оглед на което следва да се остави без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 1, пр. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК, Върховният административен съд - шесто отделение,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 418/15.03.2010 г. по адм. д. № 7848 от 2009 г. по описа на Административен съд София град **И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Красимир Василев Владимиров срещу Акт за установяване на задължение по декларация/АУЗД/ № 900854/03.06.2009 г. на ТД на НАП, потвърден с Решение № АУ-6/02.10.2009 г. на директора на ТД на НАП-София град.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.